Teatrālā kristietība ir tā pati kristietība,tikai bez Svētā Gara.

Tā kā teatrālo kristietību nevirza Svētais Gars,tad tai ir jāizdomā pašai savi dievkalpojumi.

Tādā veidā tiek izdomāti dievkalpojumi,kuriem teatrālā kristietība sāk kalpot.Tā vairs nekalpo Dievam,bet saviem pašizdomātajiem dievkalpojumiem.Tur viss notiek simbolos,nevis īstenībā.

(Tām gan ir gudrības slava tur, kur ir pašizdomāta dievkalpošana.Kol.2.23.)

Īstenības kristietība ir tā pati kristietība,tikai tur viss ir ietērpts Svētajā Garā.Tur visu dara izejot no tā,ko Gars vada un māca.

Īstenības kristietība ir tā,kur Svētais Gars ir šeit un tagad,bet nevis vakar vai rīt !

Un redzi,Līgavainim pretī izgāja abas kristietības,bet tikai viena no tām nonāca kāzās. Kaut kā bija sanācis,ka teatrālā kristietība bija aizmirsusi eļļu paņemt sev līdzi.Nebija taču laika domāt par eļļu ! Pašizdomātais dievkalpojums likās svarīgāks par eļļu !

1 Tad Debesu valstība būs līdzīga desmit jaunavām, kas ņēma savus lukturus un izgāja līgavainim pretim.

2 Bet piecas no tām bija ģeķīgas, un piecas bija gudras.

3 Jo ģeķīgās ņēma savus lukturus, bet eļļas tās nepaņēma sev līdzi.

4 Bet gudrās paņēma sev līdz ar lukturiem arī eļļu savos traukos.Mat.25.1-4